

[Pinholt.]

at for at Sundheden i vore Finanser skal komme helt tilbage, maa vi holde den Linie, som er lagt netop i dette Forslag.

Der blev af den højtærede Finansminister sagt, at der var ingen Luksusudgifter paa dette Finanslovsforslag. Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at der var dog en, og det var den Nedsættelse af Formueskatten, som var sket. Hvad er nu Principet i den Formueskattelovgivning, vi har faaet? Jeg synes, det illustreres ret tydeligt af følgende Eksempel. En Formueejersom har 1 Mill. Kr., der giver ham 8 pCt. i Indtægt, skal svare 10 545 Kr. i Skat, han faar ingen Nedsættelse. En Mand derimod, som har 1 Mill. Kr. staaende i en Fabrik — en Fabrik, der maaske beskæftiger mange Arbejdere —, og som maaske ikke faar en eneste Øre i Rente af sin Formue, han skal nu slippe med at betale 4 216 Kr. Det er efter min Mening rigtigt, at man gør en saadan Forskel i Beskatningen af de to Formueejere; den ene har maaske oven i Købet sin Formue anbragt i Udlandet og afstedkommer ikke derved noget særligt godt for Landet, og han kommer altsaa til at betale fuld Formueskat, men den anden, som gennem sin Fabrikvirksomhed maaske gør Samfundet betydelig Gavn, slipper med at betale 40 pCt. af den Formueskat, der ellers var paalagt ham. Jeg kan ikke se rettere end, at dette Princip er rigtigt, og uanset hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i Gaar udtalte om Københavns Kommune, synes jeg, det er bedre end det, der anvendes her i København. Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Stauning, at for Københavns Kommunes Vedkommende kom Nedsættelsen af Indkomstskatten, efter at man havde faaet nedsat Betalingen for Gas og Elektricitet; da den var kommet ned i en passende Højde, kunde man gaa til en Skattelettelse. Jeg skal hertil sige, at saa vidt jeg kan se af Bladene i Gaar, jeg har bl. a. læst „Politiken“, har Gas- og Elektricitetsværkerne foruden Forrentning og Afskrivning givet 13 Mill. Kr. i Overskud, hvilket vist netop vil sige saa meget, som Nedsættelsen af Indkomst- og Formueskatten betyder. Det vil altsaa sige, at alle Borgerne her i København, ogsaa alle Smaaafolk, er med til gennem Betalingen for Gas og Elektricitet at betale, hvad Nedsættelsen af Indkomstskatten andrager. Jeg tror ikke, at dette Princip er saa demokratisk, at det kan stilles op som noget særligt attraaeværdigt, og jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem

Hr. Hagbart Berg, naar han synes, at man her i København ikke kan opstille stærke Indvendinger mod den skete Lettelse af Formueskatten.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at de frie Bevillinger skal have en grundig Gennemgang i Vinter. De fik jo nu en Gennemgang for et Par Aar siden, og den var meget grundig, der blev stillet en Række Ændringsforslag, og jeg tror ikke, at der nu kan være meget at nedsætte paa de frie Bevillinger. Det kan være, at man vil stryge dem helt, f. Eks. Bevillingen til det kongelige Teater — dog den er maaske ikke en Gang helt fri, det kan godt være, at vi dør er i en vis Tvangssituation —, til Kunstmuseet, til Forfatterne o. s. v. Derimod vil jeg antage, at en Gennemgang af de frie Bevillinger ikke vil føre til stort. Jeg skal begrunde det paa følgende Maade.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at vi i 1913—14 havde en Statsudgift paa 111,4 Mill. Kr. og nu for 1929—30 en Udgift paa 313 minus 27 — som er Forrentning og Afskrivning, og som vi ikke havde den Gang —, altsaa 286 Mill. Kr. Men naar Hensyn tages til, at Befolkningstallet er steget med 25 pCt. — hvad der maaske er lidt højt — og til, at Pristallet er 176, skulde Statens Udgiftsbudget efter det ærede Medlems Mening nu være paa 245 Mill. Kr. for at svare til 1913—14, og det er vist i og for sig meget nøgternt; det vil med andre Ord sige, at Statsudgiften ligger 40 Mill. Kr. højere end i 1913—14.

Men, naar Statsgælden samtidig er vokset med 900 Mill. Kr., ser jeg ikke nogen Mulighed for at komme stort længere ned, end vi er, uden at vi kommer under det Niveau, vi var paa 1913—14. Det er muligt, vi skal under det, det skal jeg ikke sige noget om, men jeg ser, som sagt, ikke nogen Mulighed for i den kommende Tid at komme væsentligt under den nuværende Udgift. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at hvad der nu kan blive Tale om af Beparelser, tror jeg ikke vil veje meget; der kan blive Tale om nogle Millioner, men det kan sikkert ikke blive meget store Poster. Jeg forstod jo da ogsaa det ærede Medlem saaledes, at han heller ikke i og for sig troede, det kunde blive til overordentlig meget. Før vi faar Statsgældsposten reduceret væsentligt, kan man ikke komme ret meget længere ned, uden at vi skal væsentligt under Niveauet for 1913—14. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem betragtede det som en Spareforanstaltning, naar han udtalte Ønske om at faa ægte Skillelønt. Det vil koste os en halv Snes Millioner at faa ægte Skillelønt; jeg ved ikke, om det